

מישחקו של השחקן הראשי מבריק. ציצי' עצמו הודה אחרי הראיון: "יותר קל להסביר אייזיקייה מאשר לעשות".

על הגל

הפרימדינה לא חזרה

מנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, אינו מסתדר טוב ביותר עם שעונו. נראה שיש לו חילוקי-דיעות תכופים עם הש"ע. זון באשר לשעה המדויקת. השבוע נגרם לו בשל כך מפח-נפש לא מועט. ליבני הוזמן לשידור חי בתחנה הצבאית שהוא היה פעם מפקדה — גלי צה"ל. הוא עמד להיות מראיין בתוכנית שלושה לפני אהת. המשודרת מדיייום בשעה 12.45, ובה מראיין אישי-התחנה שני אורחים ב-ענייני אקטואליה.

ביום החמישי האחרון עמד סגן מפקד התחנה, צבי שפירא, לראיין בתוכנית את ליבני ואת העיתונאי יופה ("תומי") הפ"ד. כאשר הגיעה שעת השידור, טרם נכנסו השניים לאולפן. צביקה הורה להשי"ע מיע תקליט, בתיקוה ששני המראיינים יכנסו בינתיים לאולפן.

והו נותג מקובל בשידורים חיים מעין אלה. עיתונאי אחר, הידוע בהרגלו לאחר, הוא כתב מעורב אורי רן. כשהיה מו"ן מן השיחות חיות ברדיו, ידעו מראייניו מראש שהוא עתיד לאחר בין חצי שעה לשעה, וטלו על עצמם את הסיכון והו"ן דינעו על השתתפותו בתוכנית מראש. הוא לא איכזב אותם מעולם. לפעמים היה מגיע לאולפן שלוש דקות לפני סיום השידור

מנכ"ל ליבני עונש לדוגמה

התוכנית — אבל מספיק להשמיע לפחות את קולו. צביקה שפירא לא היה סבלני כל-כך. כשהלפו חמש דקות ותקליט וחצי, וליבני לא הגיע לאולפן, הוא הורה להמשיך לשדר תקליטים ועזב את האולפן. דקה אחר-כך הגיעו למקום ליבני ולפ"ד, הופ"ן תעו כשלא מצאו את שפירא באולפן.

כשהסבירו לליבני ששפירא עזב את האולפן במחאה על איחורו, שכח זה לרצוה שהוא אינו עוד מפקד התחנה, פקד: "תגידו לפרמדינה שתחזרו לאולפן!" אבל צביקה לא חזר, ומנכ"ל רשות השידור לא יכול היה לבשר להמוני המאזינים מה שהיה לו להודיע להם באותו יום.

מאחרי המסך

מחזות זמר וזימה

הטלוויזיה הישראלית עתידה לחולל ב"ר קרוב שערוריה שתגרום זעזוע עמוק בקרב חלק נכבד מצופיה. סיבת ההלם הצפוי היא תוכנית בידור מחוככנת בשם "ערו" גות החשק והאחראי לרעיון ולעריכת ה"ר חומר אינו אלא המנחה הממושקף של התוכנית התמימה שרתי לך ארצי — רן אלמגור. התוכנית אמורה להיות סידרה של שלושה (אם תהיה הצלחה, יהיה גם המשך) מחזות-זמר וזימה, שהם אורגיה אמיתית (ללא מרכאות) של שירי אהבה

(המשך בעמוד 42)

אהוד מנור ב"שידורי ישראל" ואלכס אנסקי ב"גלי צה"ל"

מגישים תוכניות מסוג חדש, העושות מצב-רוח על הבוקר

לאכול עיתונים

אלכס, מצידו, מסרב להתייחס לכל השי"ע וואה לגיטימית בין שתי התוכניות.

השעה היא חמש לפנות-בוקר. בחוץ, חשוך למחצה. צילצול השעון המעו"ר רר מקפיץ אותו מן המיטה, ישר לאמר בטיה. מעט מים חמים יפתרו את בעיית הקור. אך הברו הצחיק המחרחר מוכיה,

שרדן מנור — כפול שניים

מעל לכל ספק, כי המים אולו משום-מה. אין שטיפת-פנים, אין ציחצוח-שיניים. על קפה אין בכלל מה לדבר. מתלבש בחופזה (צריך להגיע לאולפן בזמן, כדי להספיק לעבור על כל העיתונים לפני תחילת התוכנית). יורד למטה, וכבר מהמדרגה האחרונה מגלה כי המכונית נעלמה. אין ברירה, צריך להזמין מונית. מדרגות של חמש קומות חולפות בריצה רק כדי לגלות, לפני הדלת הנעולה, כי צורך המפתחות נשאר בתוך הדירה. שוב ריצה, הפעם למטה. בחוץ גשם שוטף. מנסה לעצור טרמפים. לשוא. ההחלטה נופלת על ה"ר אלטרנטיבה היחידה שנותרה — לרוץ לאולפן ברגל. לאחר מירוץ מטורף נגד מהיגי השעון, נגד הגשם, נגד הרוח הנור שבת בכיוון ההפוך, מגיע לאולפן, נוטף מים כמטרחה במבול.

השעה שבע, בעוד שבע דקות מתחיל השידור. בפתח מקדמת אותו האחראית על איסוף החומר, ומבשרת לו בייאוש: "אל תשאל, העיתונים של היום... יובש מוחלט, אין מה לקרוא..."

בא להטיח את הראש בקיר. אבל אלכס אנסקי (36), מציע לצחוק. זוהי גם הדרך שבה הוא מנסה להנחות את מאזיני תוכנית-הבוקר הפופולרית שלו 7.07, המש"ע לבת פיומנים וקטעי-עיתונות. "הכל מצ"חיק", הוא אומר. "לא צריך לחפש את הבדיחות. הן פשוט מתגלגלות על כל צעד ושעל."

בבסיס התוכנית עומד הכורח שרואה אלכס בצמצום ממדי החשיבות המישי"ע לצתיים שקיבלו שידורי המדורות-החדר שות מאז מליחמת ששת-הימים, ולהשיבן לפרפורציות נורמליות. אלכס רוצה להור (המשך בעמוד 46)

הראשיות אינו מתעכב כדי שלא להציק למאזינים, שלדעתו, כבר הספיקו לקרוא עד השעה עשר בבוקר.

הקטעים האהובים עליו בעיתונים, ש"מ הם גם מרבה לצטט, הם הטורים האישיים, מיכתבים למערכת, מדורים סא"ט טיריים. כותרות חדשות הספורט, או סתם קטעים פיקחיים. "אני יכול לקרוא קטע מראיון עם ברגמן על סרטו החדש, כו"ר תרת מחדשות הספורט (שם יש הכי הרבה פנינים), בדיחות ממדור אנשים בהעולם הזה, או קטעים מדף תשקיף, שבתחילה נמנעתי ממו"ר אבל כשנוכחתי שכל דבר המתפרסם שם הוא קליעה בול, התחלתי לצטט אותו בהרחבה."

אחרי בחירתו של גימי קארטר כנשיא ארצות-הברית, התפרסם באחד העיתונים ראיון עם רעייתו, רזולין, שבו הודיעה הגברת-הראשונה-לעתיד כי היא מתכו"ר נגד להביא עימה לבית הלבן את מכונית התפירה שלה, ולהמשיך לתפור עבור בני-מישפחתה, כדרכה. אהוד מנור ליווה לה הידיעה בהנחה שרזולין קארטר תשב לה בבית הלבן ותפוס לעצמה "תופרת אני ותופרת..."

שיטת הבחירות בארצות-הברית הוצגה בתוכניתו דרך הידיעות על אודות מיל-

שרדן אנסקי בוקר טוב

המת השמלות שניהלו ביניהן נשות הסנ"ט טורים.

הצד המוסיקלי של התוכנית מרכוז בכל פעם סביב נושא אחר, וגם בכך רואה אהוד את עצמו כשליח-ציבור הבא להציל את הקלאסיקה של הפופ מסכנת השיכחה. "הבל לשכוח מוסיקה יפה כשל קול פור"טר או ג'ורג' גרשווין, שהיא עדיין הפופ היפה ביותר שנכתב עד כה", הוא מסביר.

אהוד אוהב את התוכנית, ועל-פי תגור"רות המאזינים, אף הם אוהבים אותה. כמעט אידייליה, אלא שלכל טיטוס היתוש שלו, היתוש של אהוד מנור הוא תוכנית מקבילה שהחלה רצה בגלי צה"ל, כחוד"ר שיים אחרי זו שלו, בהגשתו השרמאנטית לא פחות של אלכס אנסקי.

אין לי שום דבר נגד אלכס עצמו. הוא נחמד ואני אוהב אותו מאד. אבל הרעיון של התוכנית נגוב ממני, וזה מה שמרגיז", אומר אהוד מנור.

אהוד מנור, מגיש-התוכניות והפיו"ר מונאי הפופולרי, אוהב להאריך בשי"ע בבוקר, עד שעה מאוחרת. למרות זאת, פעמיים בשבוע מכוון השעון-המעורר שלו לשעה 04.30 לפנות-בוקר. מי שמצליחה להזניק אותו בשעה זו מבין השמיות החמות אל תוך צינת השחר היא תוכנית הרדיו החדשה, המשודרת בגל הקל, שבה מגיש אהוד פעמיים בשבוע קטעי-עיתונות גות מעניינים ומגוונים ושירים סביב גו"ר שא אחד.

הרעיון לתוכנית גולד סמוך ללידתה של רשת ג', "יום אחד ישבתי לפני המיקרופון הפתוח והיתה לי הרגשה שאני מדבר אל עצמי", מספר אהוד בעל החיוך הכובש. "כולם ברחו לרשת ג', האמת היא שאני עצמי עושה אותו הדבר", הוא מתוודה ומצחקק בחביבות, כילד מבוויש. "היה אחגור להגיע את המאזינים לשוב ול"ה האזין לרשת ב'".

מלבד זאת רצה אהוד, שעד אז הגיש תוכניות-מוסיקה בשעות הצהריים או ה"ר לילה המאוחרות, לעבור לשעת-שידור גו"ר תה יותר. "מהמאז מאז כשאנשים נשארים ערים במיוחד כדי להקשיב לך, אבל זהו קהל קטן יחסית, ומסויים מאד. אני רצייתי לעבור לקהל אחר, ולתחושה אחרת של שידור", הוא אומר.

שרדן אנסקי בוקר טוב

ביום שידור התוכנית, המועברת בשי"ע דור ישיר, מתחיל ימו של אהוד המ"ר גיונצ"ן בשעה 05.00, בקריאת כל עיתוני הבוקר. הוא מעדיף את השידור של יום הרביעי בשבוע, מפני שאז מגיע לידיו גם גליונו החדש של העולם הזה. "אילו יכולתי, הייתי מצטט רק את העולם הזה", הוא מתוודה, וזה כלשעצמו הוא חידוש גדול בשידורי-ישראל.

הוא מסמן על גבי העיתון את הידיעות שיקרא, ובציוד מצוין לעצמו את הפו"ר: אגרות והבדיחות העולות בראשו בוק"ר שרן. הוא אינו מאלץ את עצמו להלצות. אם אין — יעדיף לשתוק. הוא גם אינו מתרכז בתחום מסויים של ידיעות. הקו היחיד המנחה את בחירתו הוא העניין שבהן. הוא אוהב ידיעות מיוחדות-במינן, אך אינו מחפש את הפכים הקטנים דווקא. "ידיעות אחסג של אדם נשך כלב" אינן מעניינות אותי", הוא אומר.

לעיתים הוא מעדיף קטעים דווקא מתוך המאמרים הגדולים, כדי לתת למאזיניו מעין תסקיר מוקדם (פרוויז). על הכותרות